

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 38/23

Luxembourg, 1. marec 2023

Sodbi Splošnega sodišča v zadevah T-480/20 in T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics in Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisija

Subvencija, ki jo dodeli Kitajska, se lahko pripiše Egiptu kot državi porekla ali izvoza proizvoda, na katerega se nanašajo izravnalni ukrepi

Podjetjem, ki imajo sedež v Egiptu v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovskega sodelovanja, subvencionira pa jih Kitajska, se lahko naložijo izravnalne dajatve

Evropska komisija je na podlagi pritožbe, vložene 1. aprila 2019, sprejela Izvedbeno uredbo 2020/776 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih tkanin in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken (v nadaljevanju: tkanine iz steklenih vlaken) s poreklom s Kitajske in Egipta.¹

Komisija je na podlagi druge pritožbe, vložene 24. aprila 2019, sprejela še Izvedbeno uredbo 2020/870 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasne izravnalne dajatve, uvedene na uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken (v nadaljevanju: rovingi) s poreklom iz Egipta, ter uvedbi dokončne izravnalne dajatve na registrirani uvoz navedenih rovingov.² Ti so glavna surovina, ki se uporablja za proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken.

Družbi Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (v nadaljevanju: Hengshi) in Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (v nadaljevanju: Jushi) sta družbi, ki sta bili ustanovljeni v skladu z egiptovsko zakonodajo in katerih delničarji so kitajski gospodarski subjekti, ki proizvajajo in izvažajo tkanine iz steklenih vlaken v Evropsko unijo. Družba Jushi proizvaja in izvažata tudi rovinge v Unijo. Obe družbi imata sedež v Egiptu v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovskega sodelovanja (v nadaljevanju: cona SETC), ki sta jo skupaj vzpostavila Egipt in Kitajska v skladu s svojima nacionalnima strategijama, in sicer egiptovskim razvojnim načrtom za Sueški prekop in kitajsko pobudo „En pas, ena pot“. Zадnjenavedena pobuda kitajski vladi omogoča, da kitajskim podjetjem s sedežem v coni SETC dodeli nekatere ugodnosti, zlasti finančne podpore.

Družbi Hengshi in Jushi sta menili, da so bile z izravnalnimi dajatvami, ki jih je uvedla Komisija, njune pravice oškodovane, zato sta pri Splošnem sodišču vložili tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe 2020/776. Družba Jushi je poleg tega v ločeni tožbi predlagala razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe 2020/870.

Splošno sodišče je ti tožbi zavrnilo in pojasnilo pogoje, pod katerimi lahko Komisija javnim organom države porekla

¹ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 z dne 12. junija 2020 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih tkanin in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanin in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL 2020, L 189, str. 1).

² Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/870 z dne 24. junija 2020 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasne izravnalne dajatve, uvedene na uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta, ter uvedbi dokončne izravnalne dajatve na registrirani uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta (UL 2020, L 201, str. 10).

ali izvoza izdelka pripiše subvencije, ki so jih dodelili javni organi druge države, da bi na podlagi osnovne protisubvencijske uredbe³ naložila izravnalno dajatev na uvoz zadevnega izdelka v Unijo.

Presoja Splošnega sodišča

Tožeči stranki v utemeljitev tožb med drugim navajata tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 3, točka 1(a), osnovne protisubvencijske uredbe, v skladu s katerim se za subvencijo šteje, da obstaja, če gre za finančni prispevek vlade države porekla ali izvoza. V zvezi s tem tožeči stranki konkretnije izpodbijata utemeljitev, ki ji je Komisija sledila v izvedbenih uredbah, in sicer, da se egiptovski vladi pripišejo finančni prispevki, ki so jih kitajski javni organi odobrili podjetjem s sedežem v coni SETC.

Splošno sodišče je najprej zavrnilo očitke tožečih strank, da je Komisija napačno uporabila pravo pri razlagi pojma „vlada“ države porekla ali izvoza v smislu člena 3, točka 1(a), osnovne protisubvencijske uredbe.

Splošno sodišče je v zvezi s tem pojmom „vlada“ navedlo, da je člen 2(b) osnovne protisubvencijske uredbe omejen na opredelitev tega pojma v smislu, da vključuje javne organe države porekla ali izvoza. Vendar iz te določbe ne izhaja, da finančnega prispevka ni mogoče na podlagi razpoložljivih specifičnih dokazov pripisati javnim organom države porekla ali izvoza zadevnega proizvoda. Poleg tega dejstvo, da ta uredba zahteva, da finančni prispevek dodelijo javni organi „na ozemlju države“,⁴ ne pomeni, da mora ta prispevek neposredno izhajati od javnih organov države porekla ali izvoza.

Osnovna protisubvencijska uredba tako ne izključuje, da se finančni prispevek, ki ga podjetjem s sedežem v Egiptu dodelijo kitajski javni organi in ne neposredno egiptovski javni organi, lahko pripiše tem kot javnim organom države porekla ali izvoza.

Ta ugotovitev je še toliko bolj upoštevana v posebnih okoliščinah cone SETC, ki kitajskim javnim organom omogoča, da kitajskim podjetjem s sedežem v tej coni neposredno dodelijo vse olajšave, povezane s pobudo „En pas, ena pot“. V teh okoliščinah ni mogoče sprejeti, da bi bil tako obsežen ekonomski in pravni projekt, kot je ta v coni SETC, izvzet iz osnovne protisubvencijske uredbe.

Dalje, Splošno sodišče je zavrnilo trditve tožečih strank, da naj bi bila Komisijina razlaga člena 3, točka 1(a), osnovne protisubvencijske uredbe v nasprotju s členoma 10(7) in 13(1) iste uredbe.

Splošno sodišče je v zvezi s tem po eni strani poudarilo, da člen 10(7) osnovne protisubvencijske uredbe, ki Komisiji, ko obravnava pritožbo, nalaga, da zadevno državo porekla ali izvoza pozove k začetku posvetovanj za razjasnitev položaja, ne izključuje možnosti posvetovanja z javnimi organi navedene države o finančnih prispevkih, ki se jim lahko pripišejo. V obravnavani zadevi pa je iz spisa razvidno, da je Komisija egiptovske javne organe pozvala, naj začnejo posvetovanja o vprašanih, kot so preferenčna posojila, ki jih dodeljujejo kitajski gospodarski subjekti.

Po drugi strani je treba glede člena 13(1) osnovne protisubvencijske uredbe, ki med drugim državi porekla ali izvoza omogoča, da odpravi ali omeji subvencijo ali sprejme druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki, navesti, da taka možnost še naprej ostaja v primerih, v katerih se finančni prispevek lahko pripiše javnim organom navedene države. Tako je egiptovska vlada imela možnost končati tesno sodelovanje s kitajsko vlado v zvezi s finančnimi prispevki ali predlagati ukrepe za omejitev učinkov zadevnih subvencij.

Iz tega sledi, da niti člen 3, točka 1(a), osnovne protisubvencijske uredbe niti njena splošna sistematika ne izključujeta možnosti, da se finančni prispevek, ki so ga odobrili kitajski javni organi, v primeru, kot je ta v obravnavani zadevi, pripiše vladi Egipta kot državi porekla ali izvoza.

Nazadnje, v nasprotju s trditvami tožečih strank to ugotovitev med drugim potrjujejo določbe člena 1 Sporazuma o

³ Uredba (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 55).

⁴ Osnovna protisubvencijska uredba, uvodna izjava 5.

subvencijah in izravnalnih ukrepih,⁵ glede na katerega je treba razlagati osnovno protisubvencijsko uredbo.

Člen 1.1(a), točka 1, navedenega sporazuma, s katerim se izvaja člen 3 osnovne protisubvencijske uredbe, subvencijo opredeljuje kot finančni prispevek vlade ali katerega koli javnega organa na ozemlju „ene“ članice STO. Ta formulacija torej ne izključuje možnosti, da se finančni prispevek, ki ga dodeli tretja država, pripiše vladi države porekla ali izvoza, ker zadostuje, da je finančni prispevek vlade ali katerega koli javnega organa vezan na ozemlje „ene“ članice STO.

Ob upoštevanju teh preudarkov je Splošno sodišče sklenilo, da je Komisija pravilno razlagala člen 3, točka 1(a), osnovne protisubvencijske uredbe, in zavrnilo tožbeni razlog tožečih strank. Splošno sodišče je zavrnilo tudi druge tožbene razloge, ki sta jih tožeči stranki navedli v obeh tožbah, in posledično tožbi v celoti.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

Celotno besedilo sodb ([T-480/20](#) in [T-540/20](#)) je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

⁵ Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 1, str. 243) iz Priloge 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82), ki je bil podpisan v Marakešu 15. aprila 1994.